

Господиня:

Що за чудову пісню чути надворі?! (*прислухається*)

(*до дітей*) Христос ся раждає! (----)

О, знаю- мабуть, це колядники ішли.

Чи ви чули, мої любі, про маленьких колядників?

Невже ви не чули ?!

Коли настають Різдвяні свята, маленькі колядники,

піймавши чарівним неводом найяснішу зірку

і викувавши в чарівній кузні срібні дзвіночки,

вирушають у далеку дорогу. Зірка світить їм,

щоб колядники не заблукали та не збилися з дороги.

Бо несуть вони людям радісну звістку про народження

Божого Сина, який врятує людей від зла.

Срібні дзвіночки дзвенять під вікнами і люди тішаються,

що до них ідуть різдвяні празники у гості.

Я – Господиня– запрошую вас усіх до мене на коляду. Ви знаєте колядки?

А колядувати вмієте? (...) То заколядуйте мені. Знаю що діти з середніх груп

« Ромашка » та « Барвіночок » вміють співати гарну колядку. Виходьте.

« Янгол з неба сповістив »

А хто з вас знає ще якісь колядки? Розкажіть мені.

Діти по черзі розказують колядки

Господиня: дякую діти.

А я бачу серед своїх гостей маленьких колядників . виходьте й потіште мене трохи .

Потішки « Ладусі », « Сорока ворона »

Господиня: давайте усі гуртом заспіваємо колядку «Добрий вечір»

Господиня:

Усе, що побажали колядники у цей святковий день,

неодмінно збувалося, бо слова в коляді були чарівними.

А щасливі люди за коляду пригощали співаків медівничками,
яблуками та різними ласощами.

А ви , милі діти, солодощі смакувати любите? (...)

Ви ще можете їх отримати, адже за Різдвом Христовим
наступав другий празник – Новий рік. Зранечку хлоп'ята
брали великі рукавиці або торбинки із зерном та ішли
посівати та бажати усяких гараздів господарям.

(дзвіночок. Козак із торбиною зерна)

Козак: - Христос ся раждає! (...)

А я – Козак з Дніпрових вод, з козацького роду!
Перебув вже мій народ не одну пригоду...
І цю біду ми розвієм, ворога здолаєм!
У цю днину різдвяную щиро посіваю!
Рукавиця ця глибока і багато зерна в ній,-
З новим щастям, з Новим роком,
Добру долю всім засій!
Хай неначе мак шовковий діти-квіти в нас ростуть,
Хай сповняються любові до країни, де живуть!
Господиня:- Дякую тобі, Козаче Василю, за такі гарні посівання.
А ти сам до мене прийшов?
Козак :- Та ні , не сам, а з сестрою Маланкою. Агов, Маланко!
Маланка :- Іду, іду, ще й козу веду!
(заходить)
- А вона впирається, немов у гру грається! От вперта!
Коза :- Ме-е-е!
Господиня:- То будем козу шанувати,
діти, ставайте з козою у гру грати!

Гра « А я кізенька рогата »

Господиня:

Третій празник був найщедріший, бо українці цілий день
щедрували. А наступного дня зранку люди йшли до річки чи
чи ставка. Там набирали у глечики водиці та берегли її цілий
рік, ласкаво називаючи водицею-йорданкою,
бо була це - жива вода, яка приносила здоров'я і красу.
Потім найсміливіші юнаки ще й купалися в ополонці,
щоб бути здоровими увесь рік.
Хай же серденько співає і щедрівочка лунає!
Щедрик-щедрик, щедрівочка, прилетіла ластівочка!

Гра «Ластівочки-щедрівочки»

Господиня:

Діти старшої групи теж хочуть нам заколядувати, давайте їх послухаємо.

Розказують свої колядки

Господиня:

З Різдвом Христовим вас вітаю і щиро вам усім бажаю:
Хай рік, що скоро вже мине, війну жахливу забере!
Хай забере всі біди та страждання,
неспокій, відчай, хвилювання,
Щоб жили ми, щоб жила Україна,
Щоб сміхом, не сльозами, заливалася дитина.
Хай буде мир! Хай правда переможе!

Нехай Господь усім нам допоможе!

Хай Божя любов нас усіх огортає!

Христос ся раждає !

- Славимо його

А закінчити нашу коляду ми хочемо колядкою

«Нова радість»